

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Արևի շողքը

Բանտիս խորքը շողք է ընկել,
Շողքիդ մեռնեմ, ա՛յ արև.
Թո՛ղ ինձ գոնե շողքդ գրկեմ,
Մոտրս պահեմ, ջա՛ն արև...

Գիտեմ, գիտեմ, դո՛ւ էլ շուտով
Կանցնես, ինչպես շող-երագ...
Ա՛խ, արև ջա՛ն, շողքիդ մեռնե՛մ,
Յարաբ վաղն էլ կըշողա՞ս...